

ПРОТОКОЛ

№ 65

гр. Бургас, 22.03.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла М. Цолова

Членове: Мая П. Величкова
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова Нотева
и прокурора Й. М. Гр.

Сложи за разглеждане докладваното от Даниел Н. Марков Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20222000600044 по описа за 2022
година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За Апелативна прокуратура-Бургас се явява прокурор Г..

Жалбоподателката подсъдима Х.Т., редовно призована, се явява лично
и с упълномощения си защитник адв. В.К. от САК.

Жалбоподателят подсъдим Г.К., редовно призован се явява лично и с
упълномощения си защитник адв. Р.П. от БАК.

Не се явява подсъдимият М.М., нередовно призован. За него се явява
служебен защитник адв. Д.М. от БАК.

АДВ. П.: Представям изрично пълномощно от подс. Г.К., който ме
упълномощава за участие в процеса пред Апелативен съд.

Съдът докладва постъпило писмо от ОД на МВР-Бургас, с което
уведомяват съда, че след извършените ОДИ, лицето М. Б. М. не е открит при
проведените оперативно-издирвателни мероприятия. Установено е, че същият
е напуснал страната на 23.12.2019 г. през ГКПП Малко Търново и до
настоящия момент не е регистрирано завръщане на лицето в страната и не е
намерен на известните адреси.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се даде ход на делото. Считам, че отсъствието
на подс.М. следва да бъде подведено при хипотезата на чл. 269, ал. 3, т. 4,

б.“а“ НПК, видно от справката докладвана от съда с издател ОД на МВР-Бургас. Макар и с вероятност да се твърди, че подсъдимият М. е Р.Т., факт е, че неговото местоживее не е известно. От друга страна обстоятелството, че на ДП той е бил привлечен лично в качеството на обвиняемо лице, ясно аргументира знанието му за задълженията в наказателния процес. Не на последно място както на ДП, така и в хода на съдебното пред БОС и пред настоящата инстанция, процесуалните права на подсъдимия М. се защитават от служебен защитник в лицето на адв. М.. Ето защо считам, че ход на делото следва да бъде даден.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМАТА Х.Т.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ Г.К.: Да се даде ход на делото.

АДВ. М.: Нямам връзка с моя подзащитен. Въпреки, че чрез мои общи познати съм помолила, ако случайно имат някакъв контакт да му предадат да ми се обади. Резултат нямаше това мое усилие. Към настоящия момент нямам никакъв контакт. Съгласна съм делото да се разгледа днес

След като се запозна с материалите по делото и изслуша становищата на страните съдът установи, че са налице изискванията на процесуалния закон за разглеждане на делото в настоящото съдебно заседание. Подсъдимите Х.Т. и Г.К., редовно призовани се явяват лично и отразяват желание за разглеждане на делото. Техните упълномощени защитници адв. К. и адв. П. също са съгласни да се разгледа делото. В същата насока е и изявлението на служебния защитник адв. М.. Неявилият се подсъдим М. Б. М., видно от изпратената от ОД на МВР-Бургас справка, е обявен ОДИ, не е намерен на известните по делото адреси. Напуснал е страната на 23.12.2019 г. и няма данни за завръщането му. Съдът намира, че неявяването на подс. М.М. няма да попречи за разглеждане на обективната истина и като прецени, че са налице условията на чл. 269, ал. 3, т.4, б.“а“ НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча допълнителни доказателства.

АДВ. К.: Няма да сочим доказателства. Няма да правим доказателствени искания.

АДВ. П.: Няма да соча доказателства.

АДВ. М.: Нямаме доказателствени искания.

ПОДСЪДИМАТА Х.Т.: Няма да соча доказателства.

ПОДСЪДИМИЯТ Г.К.: Няма да соча доказателства.

Съдът счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

Дава ход на съдебните прения.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам лаконичните и бланкетни жалби на подсъдимите лица, макар и допустими, за неоснователни, поради следните съображения: След анализ на доказателствата, събрани както на досъдебното производство, така и в хода на съдебното следствие поотделно и в тяхната съвкупност, моля да споделите фактическа обстановка по присъдата на Окръжен съд-Бургас. Няма допуснати както на досъдебното производство, така и в хода на съдебното такова процесуалните правила от категорията на съществените такива. Видно от протоколите на съдебните заседания пред Окръжен съд-Бургас и конкретно на разпоредителното такова, в частта на ДП с това са се съгласили и защитниците на тримата подсъдими.

В допълнение - фактическата обстановка се установява от кореспондиращите писмени, гласни и веществени доказателства и доказателствени средства. По-конкретно - от обективна страна считам, че тази фактическа обстановка се доказва от частичните обяснения на подс.Т. и подс.К., от кореспондиращите показания на пострадалото лице, на св.М.Д. на досъдебното производство – относно уговорката между тримата подсъдими за начина на извършването на грабеж с цел набавяне на средства, показанията на полицейските служители от РУ МВР Несебър за поведението на пострадалото лице и нанесените му телесни увреждания в резултата на побоя и заявената от него отнета сума в размер на 960 лв. В тази насока са свидетелските показания на св. П. за случилото се в бара и конкретно за

поведението на подс.Т. и нараняванията на пострадалото лице, след повторното му връщане в заведението, от показанието на св.М. за записите отразяващи конкретните действия на подс.К. и подс.М. по грабежа, но и заключението на назначената на досъдебното производство техническа експертиза на същия този запис от камера на мястото на престъплението. Анализът на тези доказателства и доказателствени средства в тяхната цялост потвърждава наличието на една добре времево и личностно реализирана схема по координирани действия между тримата подсъдими с една единствена цел – противозаконно набавяне на парични средства чрез сила. От субективна страна – умишълът на всеки един от подсъдимите е обхващал както неговото лично участие в отделните фази на престъплението, но целения общ противоположен резултат.

По отношение на приобщените по делото доказателства считам, че същите, разгледани в тяхната правна, логична и житейска цялост са достатъчни, за да обосноват извода за доказаност на повдигнатото обвинение.

На поредно място – моля да приемете, а в тази насока са и изводите на Окръжен съд-Бургас, че обяснението на подс.Т. в съдебна фаза е тенденциозно поднесено, нелогично, необективно, депозирано с цел подсъдимите М. и К. да не бъдат представени в негативна светлина. И това е така, т.к. частичното обяснение на подсъдимата е в противоречие с останалите доказателства по делото. Например - със справката на мобилните оператори, видно от която и в противовес с обясненото от нея – позвъняванията от ползвания от нея телефон са били еднопосочни за периода от влизането ѝ в дискотеката със св.Д. до побоя на пострадалия , а именно само към подс.К.. Това опровергава тезата ѝ на проведени множество взаимни двупосочни разговори между скарани влюбени по лиричен повод. Необясним житейски, а и неподкрепен с каквито и да е доказателства, е изтъкнатата от Т. теза, че М. и К. случайно са я пресрещнали до хотел „К.“, като всъщност тя е нямала никаква хотелска резервация, отново в противоречие с казаното от нея на пострадалия С. и което всъщност е било мотива му да излезе с нея, воден отново от нея в определена посока. Тук е мястото да се анализира и още един момент – това е възприетото от пострадалият С. поведение на подс.Т. по време на нанесения му побой, а именно – хладнокръвно, безучастно наблюдение на случващото се. Самият той сочи, че това го е подтикнало да

направи извод и за участието на подс.Т. в грабежа, включително и пред св.Д. и разследващите.

По отношение на подс.М. – моля да потвърдите присъдата и в тази ѝ част като обоснована, законосъобразна. Постановена при законосъобразен анализ на доказателствата по делото и при липса на допуснати процесуални нарушения, включително и от категорията на съществените такива. Неоснователни, като недоказани са възраженията на защитника на този подсъдим, че предвид заболяването на подс.М., същият не е можел да нанесе удари на пострадалото лице. Последните са доказани по делото чрез множество цитирани от мен по-горе доказателствени източници – показанията на пострадалото лице за множеството и нанесени със сила удари, от показанията на св.П., която също описва нараняванията на пострадалия, от показанията на полицейските служители, които първи са приели жалбата на пострадалия С. и са възприели и следите от ударите по главата на С., от заключението на техническата експертиза и огледа на този подсъдимия М., извършен на досъдебното производство, видно от който е налице съвпадение между татуировките по ръцете му и тези на лицето, нанесло побой на С..

Предвид тези съображения съдът правилно и законосъобразно е признал тримата подсъдими за виновни по повдигнатите им обвинения. Тоест и материалният закон е приложен правилно.

По отношение на вида и размера на наказанието Окръжен съд-Бургас е взел предвид смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, като при индивидуализацията е подходил правилно и е определил едно справедливо наказание, проявявайки изключителна снизходителност по отношение на подс.Т. и подс.К., но при липса на протест, очевидно това обстоятелство не би могло да бъде коригирано.

В обобщение, считам, че присъдата на Окръжен съд-Бургас е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена.

АДВ. П.: Тъй като представителят на държавното обвинение се позова на няколко пъти на съдебно техническата експертиза и записите от камерите на мястото, където е станал инцидента, правя искане за прекратяване на съдебните прения и възобновяване на съдебното следствие на основание чл. 294 ал.1 и ал.2 НПК, като моля съда да призове и разпита вещото лице, както и да изгледа съдебно техническата експертиза, като аз считам, че на тези

камери не се вижда нищо. Считам, че това е необходимо да се извърши ,за да бъдат защитени интересите на моя подзащитен.

РЕПЛИКА НА ПРОКУРОРА: Уважаеми апелативни съдии, точно такъв е бил подходът на защитата и пред БОС. След пледоарията на прокурора е било поискано възобновяване на съдебното следствие. Изцяло споделям аргументите на наблюдаващия прокурор пред БОС. Считам подобно искане за неоснователно. Изисканата справка за това, че дискът е счупен, т.е. технически повреден до такава степен, щото да не може да бъде възпроизведен записът, е аргументирало състава на БОС за един отказ от процесуални действия искани от защитата в тази насока. Изцяло споделям аргументите на БОС и позицията на наблюдаващия прокурор, т.к. по същество хипотезата е една и съща

АДВ. К.: Уважаеми апелативни съдии, аз участвах в хода както на ДП, така и в първоинстанционното съдебно следствие. Смея да твърдя, че това, което днес слушам в значителна степен се разминава от фактическата обстановка по събиране на доказателства.

Считам, че основателно е искането на защитата на подс. К. с оглед на обстоятелството, че в значителна степен обвинението първоначално се крепи на тези данни, които са в диска и когато ние поискахме този диск да ни бъде предявен в хода на съдебното следствие, тогава едва БОС констатира, че дискът е дефектирал и няма техническа възможност за проследяване на всички действия. Следователно, изводите които са правени се позовават единствено и само на ДП, без този диск да е предявяван на защитата нито в хода на ДП, нито в хода на съдебното следствие. Тук се твърди от представителя на държавното обвинение едно твърдение за доказаност на процеса, на всичко отгоре се твърди, че тази доказаност почива точно на записите, които фиксират татуировки във връзка с друг подсъдим, а не по отношение подсъдимия, защитаван от колегата П.. Има и редица и друго нарушения, които аз в своето становище ще изразя, но по отношение искането на колегата П. считам, че то е основателно. Няма как една присъда да почива на доказателства, които не са представени и не съществуват в правния мир в хода на съдебното следствие при разглеждане на това деяние от първоинстанционния съд. Това становище като възражение изразено от представителя на държавното обвинение аз считам за неправилно. Моля да

уважите искането на колегата П..

АДВ. М.: Уважаеми апелативни съдии, присъединявам се към искането на колегата по отношение на визираните към моя подзащитен твърдения, че е могъл да бъде идентифицирано неговото участие и по свидетелски показания. Искам да се обоснова, защо подкрепям. Абсолютно никъде в показанията на пострадалото лице не се споменава, че той е видял, или е сигурен, кой му е нанесъл ударите. Взела съм отношение, не знам как така прокуратурата пропусна да отбележи това, че наличието на татуировка в никакъв случай не е основание за идентификация и за доказателство за авторство на моя подзащитен. Татуировката не е белег по рождение или придобит такъв и хиляда човека могат да си направят една и съща татуировка. Ако съдът прецени, че не е редно да се уважи искането на колегата ми, аз правя друго предложение – експертизата във връзка с тези записи да се изключи от доказателствения материал, защото няма диск. Действително имаме много въпроси към вещото лице и няма как това да се осъществи.

Съдът се оттегля на тайно съвещание за произнасяне по направеното искане.

След като изслуша становищата на страните и се запозна с материалите по делото съдът установи, че безспорно доказано е, че представеният по делото оптичен носител CD-R е повреден и към настоящия момент съдържанието ме не може да бъде възпроизведено. Същевременно от справката, представена пред първата инстанция, е видно че в НТЛ при РУ на МВР-Несебър няма съхранени видеозаписи. Обективно невъзможно е да бъде осигурен нов CD-R с видеозаписи от въпросните камери. Вещото лице П.М. е изготвил заключение на видео-техническа експертиза, която е изслушана. Към настоящия момент не се установяват нови обстоятелства, които да налагат повторно изслушване на в.л.М. или назначаване на повторна или допълнителна видео-техническа експертиза по поставения въпрос.

Предвид изложеното съдът намира, че следва да остави без уважение искането на защитника - адв. П. на подс. К., за назначаване на повторна или допълнителна видео-техническа експертиза или изслушване на в.л.М..

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Р.П..

ОТКАЗВА да прекрати съдебните прения и да възобнови съдебното следствие.

АДВ. К.: Аз по същество започнах с моето становище по отношение на жалбата. Поддържам същата и моля да уважите искането, което е направено в края на жалбата по отношение на моята подзащитна. Мотивите ми са следните: Бих искал да започна с доказателствата тъй като прокурорът подробно се спря на тези доказателства. Изслушахме това становище, което аз не приемам за мотивирано, че с налице абсолютно всички доказателства, които са в подкрепа на обвинителната теза така изписана в обв.акт и така разгледан този обв.акт в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд. Може би ще трябва да припомним, защото на три пъти се набляга, какво е процесуалното поведение на моята подзащитна. Нека да припомним, че подсъдимият в хода на съдебното следствие, както и обвиняемият в хода на ДП няма задължение да казва истината. Да обосноваваме своята оценка на един установен от първоинстанционния съд съдебен акт с това твърдение, че видите ли има противоречивост в поведението на подзащитната ми, различни тези, които също са противоречиви. Ако обвинението търси начин да подкрепи своята обвинителна теза само и единствено на това, което е сочено от обвиняемия в хода на ДП и подсъдимия в хода на съдебното следствие, аз считам че резултатът не е добър по отношение на държавното обвинение, ако само това са му мотивите. Искам да посоча, че в обв. акт бяха посочени 9 души свидетели, сред които и полицейски служители. Никой от тях не сочи, че пряк участник в деянието, което е престъпно по своя характер и което е предявено на моята подзащитна. Всички данни, които се сочат като обективни и достоверни събрани в хода на ДП, в хода на съдебното следствие, считам че също е неправилно. Ние се отклоняваме от предмета на престъпното деяние, което е предявено в качеството на съизвършител от моята подзащитна. Тук не става въпрос, колко пари са откраднати, кой кого набил, какво е било човешкото безучастно поведение на моята подзащитна докато са били пострадалия С.. Грабежът като престъпно деяние не визира

какво е откраднато и колко. Една стотинка да е открадната, то е грабеж и това е така, защото точно по този начин чрез приложена сила за отнемане на едната стотинка и характеристиката която отделя това престъпно деяние от престъпното деяние по смисъла на чл. 194 НК. Аз не знам защо както в хода на ДП и хода на съдебното следствие не е наблегнато към този факт да се събират факти и обстоятелства, че е налице извършен грабеж. Друг е въпросът, че данните по отношение размера на сумата е противоречива. Тя е противоречива и от гледна точка на сочения размер от различните свидетели в хода на съдебното следствие, но тези други свидетели гледат своето становище на базата на това, което им е казано от пострадалия. Самият пострадал посочи веднъж, че са 800 лева, втори път сочи. Тази противоречивост в поведението на пострадалия ми дава основание да считам, че такова престъпно деяние не е извършено, т.е. не е налице грабеж. Действително, в хода на съдебното следствие единият от подсъдимите искрено, без да има такова задължение призна, да, ударих го един или два пъти, но в никакъв случай една стотинка от него не съм взимал. В този смисъл, няма събрани доказателства за извършено такова престъпно деяние по смисъла на чл. 198 НК и то в квалифицирания състав в съучастие с другите подсъдими и кой какво участие е взел или не е взел. Нито едно изречение няма такова в делото пред първоинстанционния съд. Ако има телесни увреждания, то те са по смисъла на чл. 130 НК-болки и страдания. Пострадалият има право да заведе ЧХ дело, да търси там някаква отговорност, но да търси отговорност от някого, че е извършен грабеж - няма такива доказателства по делото. Единствено в помощ на първоинстанционния съд можеше да послужи точно това техническо средство, което се оказва обективно неизползваемо, за това защото е натрошено. Не може да бъде възпроизведен запис. Ние направихме искания за събиране на други доказателства с мобилни оператори, евентуално те ако имат други някакви технически средства. Съдът положи действително неимоверни усилия по събиране на преки доказателства, защото преки доказателства по делото няма. Има данни, които са с хипотетичен характер и те са съобщени от пострадалото лице, а извършителят по отношение на когото е повдигнато обвинението, той разказа какво се е случило. Нормално е един българин, това си е наша балканска черта, да видиш приятелката си прегърната с някой, но да се твърди, че тя го е прегърнала, за да го отведе някъде, където да бъде

пребит и ограбен - няма такива доказателства.

На мен ми направи много странно впечатление твърдението на БОС, че видите ли Х.Т. ползва телефона и докато ползва телефона тя дава указания къде се намира, до къде са стигнали, след това съобщава с кого е, как върви, и това се цитира много пъти за ползване на телефона. Няма СРС по смисъла на закона за СРС за ползване на тази техника, за да се разбере съдържанието на разговора. Вярно се, засича се чрез клетките на съответния мобилен оператори, нещото което се е случило – контакт от този телефон с еди кой си телефон, контакт обратно, пращаме на СМС, но съдържанието на разговорите, как и по какъв начин БОС констатира какво давала като указание видите ли Х. върви с телефона и разказва. То даже не е посочено от самия пострадад за съдържанието на тези разговори. Считам в този смисъл, че даже от обективна страна това деяние не е доказано, да не говорим за неговата субективна страна като кумулативно дадена предпоставка за извършване на едно престъпно деяние.

Аз считам, че БОС недостатъчно е положил усилия за да има основание да приложи чл. 13 или чл. 14 НПК, да събира доказателства, но в определени моменти аз трябва да Ви посоча, че съдът беше прав, той беше поставен в една обективно затруднена обстановка по събиране на доказателствата такива нямаха. Единствено можеше да се разчита на техническите средства, но кой ти знае точно в кой момент и на кое място ще бъде извършено престъпление, за да се постави техника.

На второ място - отсъствието на третия подсъдим. Съдът също положи неимоверни усилия, както и защитника да го открият и да се яви в залата. Може би той се е поколебал с оглед на неговото съдебно минало, но не то е страшното. Трябваше да се докаже едно обвинение, което е предявено. Няма такива доказателства, които да я уличават и с които БОС да се похвали, че при постановяване на съдебния акт той се е позовал на чл.13 НПК по събиране на всички доказателства, че е изградил на базата на това по смисъла на чл. 14 НПК своето вътрешно убеждение. Вътрешното убеждение не означава колко ми е хубав този – значи не е виновен. Вътрешното убеждение има друга характеристика. Тя е, че съдебният състав е вътрешно убеден, че правилно прилага своя съдебен акт. При липса на доказателства, как да се позове на такова вътрешно убеждение. Аз считам, че тук вина не бива да се

търси към никого. Трябваше да се положат според мен малко повече усилия по доказване на престъплението. Като се види, че то така повдигнато не е основателно, да се предложи да се прекрати образуваното наказателно производство и се насочи пострадалия към търсене на обезщетение по друг начин.

Моля да приемете жалбата ми като основателна и да оневините моята подзащитна.

Моля да ми бъде изпратен препис от протокола на ел.адрес: ***.

АДВ. П.: Уважаеми апелативни съдии, считам че първоинстанционната присъда е неправилна и моля да бъде изцяло отменена. Събраните по делото доказателства не кореспондират с повдигнатото обвинение на моя подзащитен конкретно за грабеж. Безспорно беше доказано в хода на съдебното производство както от показанията на свидетелите, така и от обясненията му, че той е ударил няколко шамара на пострадалия, но единствената причина за това е проява на ревност от негова страна, виждайки пострадалият да върви с интимната му приятелка, като двамата са прегърнати и в момента, както виждаме тя е негова настояща съпруга. Имал е всички основания за тази ревност и съответно това, което е извършил, още в първите си обяснения той го каза, че е ударил няколко шамара на пострадалия, именно от гледна точка на ревността. Абсолютно бе потвърдено, че пари не са отнемани от пострадалия, като това бе потвърдено както от обясненията на моя подзащитен, подс.Т. така и други свидетели, които бяха разпитани в хода на съдебното следствие. За това говорят и данните по отношение размера на отнетата сума, които са изключително противоречиви. Житейски погледнато, ако наистина бе отнета сумата от 2000 лева, както твърдеше в съдебното следствие пострадалия и която не е потвърдена от нито един друг свидетел, включително свидетелите служители на МВР и най-голямото противоречие е, че дори в официалния рапорт от разследващия полицай е посочена съвсем друга сума. Пострадалият стигна до там, твърдеше, че едва ли не разследващият полицай е излъгал като е посочил друга сума в протокола за разпит. За негова беда това бе потвърдено и от служител на РУ на МВР-Несебър, който също потвърди, че пред него пострадалият е потвърдил сума 800-1000 лева. Тези големи разминавания в обясненията на пострадалия за сумата са изключително важни, за да се обоснове извода, че наистина грабеж

на парични средства не е имало и цялото повдигнато обвинение, което се гради именно на това основание, не е доказано. Това се доказва и от факта, че според пострадалия тези 2000 лева, които той е имал, дори и неговото твърдение, че тези 2000 лева са били сто къса по двадесет лева и са били сгънати на две и били в задния му джоб. Лично аз направих такъв опит и не успях да ги прегъна и да ги сложа в задния си джоб. Друг е въпросът, че той няма как да има толкова пари и да разполага с толкова пари. От тази гледна точка считам, че по категоричен начин не е доказано обвинението за грабеж. Единствено може да се говори за престъпление по чл. 130 НК, поради което и моля да отмените изцяло присъдата на БОС и да постановите оправдателна присъда или алтернативно, да отмени присъдата и да върне делото за разглеждане от друг състав на БОС.

АДВ. М.: Уважаеми апелативни съдии, преди всичко искам да кажа, че се присъединявам към становищата на моите колеги. По отношение на моя подзащитен М. и на присъдата касаеща него искам да отбележа следното: считам, че тази присъда е неправилна, т.к. е постановена въз основата на предположения, а не на безспорни доказани факти. Твърдя, че деянието визирано в обв.акт на прокуратурата е несъставомерно и освен, че е несъставомерно както от обективна, така и субективна страна, категорично не е доказано участието на моя подзащитен в това деяние.

Относно първия въпрос, защо е несъставомерно. Така и няма безспорни доказателства за извършен грабеж по простата причина, че никъде в показанията на свидетелите не е описан самият механизъм на отнемане на паричните средства, т.е. никой не е видял как и откъде са взети тези пари. Показанията на свидетелите са противоречиви. Също така, ако трябва да имаме предвид обясненията на самите извършители, в тях също не се споменала нищо за отнемане на точно определената сума описана от свидетелите по обвинението.

Относно участието на моя подзащитен М., на първо място съм предоставила медицинска документация пред БОС, от която е видно, че той страда от автоимунно заболяване прогресиращо, и в която документация е записано, какви са неговите физически възможности. Аз поддържам твърдението си, че в това свое физическо състояние моят подзащитен не би могъл да нанесе подобни физически увреждания. На второ място, приложила

съм оригинал на жалба от Марин М. за извършено спрямо него престъпление от служители на РД на МВР Несебър по същото това време, когато е водено следствието, която жалба дори и да не може да бъде подкрепено със съдебно решение и осъдителна присъда, сериозно би следвало да повлияе на вътрешното убеждение на съда относно допустимостта на признанията на обв. М., тъй като в тази жалба той твърди, че тези признания са изтръгнати след физическо насилие. Считам, че след като не са събрани по съответния ред, за което би следвало и съдът да се произнесе, но не го направи, аз твърдя, че тези показания следва да бъдат изключени от доказателствения материал. Но дори тези показания да бъдат оставени, само и единствено на базата на самопризнанията на моя подзащитен, той не би следвало да може да бъде осъден, защото тези самопризнания не кореспондират с други доказателства. Пострадалото лице, на което е нанесен побоя не съобщава да е видял кой му е нанесъл ударите, не съобщава кой му е отнел въпросната сума, ако изобщо е имал сума в себе си, дори не е доказано каква сума е имал в себе си. Твърдението на прокуратурата за наличието на татуировка, вече обясних пред БОС, възразих и ще обясня за трети път. За мен това не е средство за идентификация на определена личност, тъй като във всяко едно студио за татуировки, всеки може да си поръча каквато си иска татуировка.

Имайки предвид горното твърдя, че твърдението както от обективна, така и от субективна страна не е доказано. Участието на моя подзащитен също не е доказано и участието на моя подзащитен, имайки предвид факта, че той не е във физическо състояние да нанесе подобни физически увреждания, което е доказано с документи. Моля да постановите решение, с което да го оневините или върнете делото за ново разглеждане.

РЕПЛИКА НА ПРОКУРОРА: По отношение на пледоарията на адв.М. си позволявам да припомня, че в хода на съдебното следствие пред БОС не са четени обясненията на нейния подзащитен, както и това не е сторено и в настоящото съдебно следствие.

Съдът дава право на лична защита на подсъдимите.

ПОДСЪДИМАТА Х.Т.: Поддържам становището на моя защитник. Искам да бъде оправдана или алтернативно делото да бъде върнато за ново разглеждане.

ПОДСЪДИМИЯТ Г.К.: Поддържам становището на моя защитник.

Искам да бъде оправдан или делото да бъде върнато за ново разглеждане.

Съдът приключва съдебните прения и дава последна дума на подсъдимите.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМАТА Х.Т.: Не съм виновна.
Моля да бъде оправдана.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ Г.К.: Не съм виновен за това,
за което съм осъден. Искам да бъде оправдан.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви на страните, че ще произнесе решението си в предвидения от закона срок, за което съгласно чл. 340, ал. 2 от НПК, ще се съобщи писмено на страните.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11.15 часа.

Председател: _____

Секретар: _____